

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/42843 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 8 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 april 2008, verzonden op 15 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

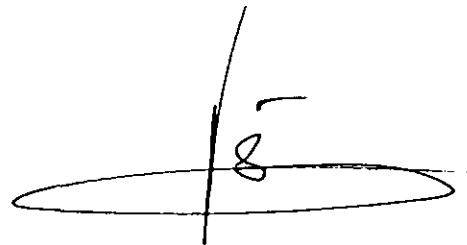
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

53-551.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Registratienummer: AWB 07/42843

Uitspraak in het geding tussen:

van Iraanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. D.W. Beemers, advocaat te Nijmegen,

en

de **Staatssecretaris van Justitie**
verweerder,
gemachtigde: mr. S. Raterink, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Procesverloop

Naar aanleiding van een asielaanvraag van eiseres van 16 november 2001 heeft verweerder haar bij besluit van 23 januari 2002 op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) met ingang van 16 november 2001 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend, geldig tot 16 november 2004.

Bij besluit van 2 december 2004 heeft verweerder aan eiseres met ingang van 16 november 2004 een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd verleend.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft verweerder aan eiseres meegedeeld, dat hij voornemens is om haar verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te trekken.

Bij brief van 14 juni 2007 is namens eiseres haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht.

Op 23 juli 2007 is eiseres gehoord door een ambtelijke commissie van verweerder.

Bij besluit van 17 oktober 2007 heeft verweerder de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eiseres ingetrokken.

Bij brief van 13 november 2007 is namens eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit. Dit beroep is behandeld ter zitting van 25 maart 2008, waar eiseres, haar gemachtigde en de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 worden ingetrokken, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.2 Verweerder heeft de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eiseres ingetrokken, omdat haar destijds een verblijfsvergunning is verleend in verband met een door haar gestelde verkrachting tijdens detentie in Iran tussen 25 en 28 augustus 2001, terwijl inmiddels uit informatie van de Duitse autoriteiten is gebleken dat eiseres op 22 december 2000 Duitsland is ingereisd met een Iraans paspoort, daar sedertdien heeft verbleven en daar met ingang van 14 maart 2001 een verblijfsvergunning heeft verkregen. Op grond van deze informatie heeft verweerder geoordeeld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas dat eiseres destijds naar voren heeft gebracht en dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt over haar documenten en reis naar Nederland. Verweerder zou bij bekendheid met deze gegevens aan eiseres geen verblijfsvergunning hebben verleend, omdat er als gevolg van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas geen individuele gronden voor verblijf bestaan.

2.3 Anders dan eiseres is de rechtbank van oordeel, dat bij beantwoording van de vraag of verweerder haar verblijfsvergunning heeft kunnen intrekken, niet van belang is of eiseres kan worden toegerekend dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. Hieruit volgt dat de persoonlijke omstandigheden van eiseres, die tot het verstrekken dan wel het achterhouden van deze gegevens hebben geleid, evenmin van belang zijn. De rechtbank verwijst in dit verband naar de door verweerder bij verweerschrift overgelegde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 september 2007 (zaak nr. 200703434/1, JV 2007/475).

2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat hij geen geloof meer hecht aan het asielrelaas van eiseres, omdat zij in de periode waarin zij in Iran gedetineerd en verkracht zou zijn onbetwist in Duitsland verbleef. De stelling van eiseres dat haar asielrelaas, hoewel anders in de tijd gesitueerd, voldoende uitgebreid, gedetailleerd en consistent is om geloofwaardig te zijn, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht verworpen, omdat verweerder ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 alleen heeft te beoordelen of het asielrelaas dat aan de aanvraag ten grondslag ligt tot het verlenen van een verblijfsvergunning zou hebben geleid, indien de nu bekende gegevens destijds bekend zouden zijn geweest.

2.5 In paragraaf C5/2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 heeft verweerder beleidsregels vastgesteld met betrekking tot artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Naar het oordeel van de rechtbank is niet gebleken van bijzondere omstandigheden die verweerder noopten tot afwijking van dit beleid. Dat eiseres een aantal

jaren in Nederland heeft verbleven en hier een gezinsleven heeft opgebouwd, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet als zodanige bijzondere omstandigheden hoeven aanvaarden.

2.6 Voor zover eiseres heeft gesteld dat zij (ook) thans bij terugkeer naar Iran (nog) te vrezen heeft voor vervolging dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) overweegt de rechtbank dat het op de weg lag van eiseres om dit, en de daaraan ten grondslag liggende feiten en omstandigheden, in de zienswijze naar voren te brengen en tijdens de hoorzitting eventueel nader te onderbouwen. De enkele stelling van eiseres in de zienswijze, dat thans via haar ex-echtgenoot bekend is in Iran dat zij tot het christendom is bekeerd (gebleven) en dat zij haar ex-echtgenoot is ontvlucht, noopte verweerder niet tot het uitbrengen van een nieuw voornemen. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseres niet in de gestelde vrees kan worden gevolgd voor zover deze is gestoeld op haar oorspronkelijke asielmotieven, omdat de asielmotieven die eiseres aan haar aanvraag ten grondslag legde als ongeloofwaardig worden beschouwd, en de overigens gestelde omstandigheden niet zijn onderbouwd. Ten aanzien van de door eiseres in beroep overgelegde Duitse doopakte overweegt de rechtbank dat dit document, nog daargelaten dat het eerst in beroep is overgelegd, onvoldoende basis biedt om aannemelijk te achten dat thans bekend is in Iran dat eiseres tot het christendom is bekeerd (gebleven) en dat zij haar ex-echtgenoot is ontvlucht en dat zij op die grond te vrezen zou hebben voor vervolging dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

2.7 De intrekking van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd van eiseres kan derhalve in rechte standhouden.

2.8 Het beroep is ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten of een vergoeding van het betaalde griffierecht.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. L.J.P. Lambooy en in het openbaar uitgesproken op 8 april 2008 in tegenwoordigheid van mr. D. Mol-Schneider als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

10 APR 2008

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

asielrelaas van eiseres, omdat zij in de periode waarin zij in Iran gedetineerd en verkracht zou zijn onbetwist in Duitsland verbleef. De stelling van eiseres dat haar asielrelaas, hoewel anders in de tijd gesitueerd, voldoende uitgebreid, gedetailleerd en consistent is om geloofwaardig te zijn, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht verworpen, omdat verweerder ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 alleen heeft te beoordelen of het asielrelaas dat aan de aanvraag ten grondslag ligt tot het verlenen van een verblijfsvergunning zou hebben geleid, indien de nu bekende gegevens destijds bekend zouden zijn geweest.”

Toelichting

Verweerder dient op grond van artikel 35 lid 1 onder a te beoordelen of appellante onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid. Indien ten tijde van de aanvraag bekend zou zijn geweest dat appellante in Duitsland had verbleven voor haar asielaanvraag in Nederland, zou dit geen reden zijn geweest om de aanvraag af te wijzen. Het verblijf in Duitsland zou immers niets af hebben gedaan aan de uitgebreide, gedetailleerde en consistente verklaringen van appellante ten aanzien van hetgeen haar was overkomen in Iran. Verweerder heeft deze verklaringen van appellante destijds geloofwaardig geacht.

De stelling van verweerder, overgenomen door de rechtbank, dat de gedetailleerdheid en consistentie in appellantes verklaringen niet ter zake doen omdat reeds door een andere situering in de tijd het relaas in zijn geheel ongeloofwaardig moet worden geacht, is onjuist. Niet valt in te zien waarom er geen enkele beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van appellante meer hoeft plaats te vinden. Het niet vermelden van het verblijf in Duitsland was één van de omstandigheden die verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid had dienen te betrekken. Daarnaast had verweerder bij de beoordeling onder andere ook dienen te betrekken dat appellante documenten had overgelegd en uitgebreid en geloofwaardig had verklaard. Bekendheid van het feit dat appellante eerder in Duitsland was geweest, had niet geleid tot afwijzing van de aanvraag. In ieder geval schiet de motivering van de beslissing van verweerder en de uitspraak van de rechtbank op dit punt tekort.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6 op pagina 3 van de uitspraak: *“Voor zover eiseres heeft gesteld dat zij (ook) thans bij terugkeer naar Iran (nog) te vrezen heeft voor vervolging dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) overweegt de rechtbank dat het op de weg lag van eiseres om dit, en de daaraan ten grondslag liggende feiten en omstandigheden, in de zienswijze naar voren te brengen en tijdens de hoorzitting eventueel nader te onderbouwen”.*

Toelichting

Appellante voert aan dat de beoordeling van de situatie ten tijde van de intrekking van de vergunning pas plaats heeft gevonden in de beschikking naar aanleiding van de zienswijze. Zo heeft ook de beoordeling van de actuele schending van artikel 3 EVRM pas voor het eerst plaatsgevonden in de beschikking. Deze beoordeling had moeten plaatsvinden in het voornemen. Verweerder had een nieuw of een aanvullend voornemen dienen uit te brengen in plaats van hierop pas in de beschikking op in te gaan. Er is sprake van onzorgvuldige besluitvorming. Ten onrechte wordt hier in de bestreden uitspraak niet gemotiveerd op ingegaan.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.8 op pagina 3 van de uitspraak: *"Het beroep is ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten of een vergoeding van het betaalde griffierecht."*

Toelichting

Appellante verwijst naar hetgeen hiervoor bij de toelichting op grieven 1 en 2 naar voren is gebracht. Gelet hierop is het beroep ten onrechte ongegrond verklaard en zijn ten onrechte de proceskosten van appellante niet vergoed.

REDENEN, waarom appellante u verzoekt haar beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Zutphen d.d. 15 april 2008 gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep tegen de beschikking van 17 oktober 2007 gegrond te verklaren.

Hoogachtend,

D.W. Beemers

Bijlage: uitspraak rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Zutphen d.d.15 april 2008